

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/156/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1108215424
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1108215424.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: S. K. , narodený dňa XX.X.XXXX, trvale bytom D., A. P. č. XX, zastúpený: Mgr. Andrej Maar, advokát, Bratislava, Dunajská č. 6, proti žalovanému: I. A. H. , narodený dňa XX.X.XXXX, trvale bytom D., J. č. 6, zastúpený: InLaw, s.r.o., Bratislava, Záhradnícka č. 36, IČO: 36 716 979, za ktorú konajú Mgr. Roman Iro a Mgr. Tomáš Horský, II. Dražobná spoločnosť, a.s., Bratislava, Zelinárska č. 6, IČO: 35 849 703, zastúpený: STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., Bratislava, Dunajská č. 15, IČO: 36 795 038, za ktorú konajú JUDr. Anton Staněk, Mgr. Peter Vetrák a JUDr. Miriam Staněková, o priznanie nemajetkovej ujmy titulom ochrany osobnosti, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 11. októbra 2017, č.k. 10 C 87/2008-845, o námietke zaujatosti, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 11. októbra 2017, č.k. 10 C 87/2008-845, vo výroku, ktorým žalobu vo veci samej zamietol, vo výroku, ktorým žalovaným v I. a II. rade vo vzťahu k žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania 100 %, p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému v I. a II. rade p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania každému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 11.10.2017, č.k. 10 C 87/2008-845, zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania v súvislosti s podaním návrhu na Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý mal byť návrhom Okresného súdu Bratislava I. požiadaný, aby podľa článku 125 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky a podľa ustanovenia § 18 ods. 1 písm. d/ zákona NR SR č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov rozhodol o súlade s ustanovením § 10 ods. 1, § 16 ods. 4 a § 29 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a doplnení zákona NR SR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti v znení neskorších predpisov („ďalej len zákon č. 527/2002 Z.z.“) účinného od 1.1.2003 s článkom 1 Protokolu č. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zamietol návrh žalobcu na prerušenie predmetného konania do právoplatného skončenia konania sp.zn. 17 C 52/2016 vedeného Okresným súdom Bratislava I. a zamietol žalobu vo veci samej. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému v I. a II. rade priznal nárok na náhradu trov konania sto percent. Rozhodnutie odôvodnil po právnej stránke ustanoveniami § 11 a § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a po vecnej stránke tým, že v konaní nemohol konštatovať, že žalovaní zasiahli do osobnostných práv žalobcu a že by v príčinnej súvislosti s konaním žalovaných vnikol žalobcovi nárok na priznanie nemajetkovej ujmy. Žalovaní vo všetkých konaniach uvedených v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie boli úspešní, takže ich konanie súd prvej inštancie nemohol považovať za protiprávne a spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Pokiaľ ide o konanie vedené na Okresnom súde Bratislava IV., sp.zn. 18 C 59/2007, súd prvej inštancie poukázal

na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 54/2013-28, ktorý odmietol sťažnosť žalobcu. Súd prvej inštancie dôvodil tým, že Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí uviedol, že považuje za relevantné posúdenie ústavnej akceptovateľnosti napadnutého rozsudku tú úvahu, podľa ktorej v rámci súdneho sporu, predmetom ktorého bola žaloba o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nemohol konajúci súd posudzovať ako predbežnú otázku platnosť, resp. neplatnosť dobrovoľnej dražby, na základe ktorej určitá osoba nadobudla vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam, pretože o neplatnosti dražby možno rozhodnúť len v zmysle ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z., v znení účinnom v čase dražby, podľa ktorého v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže sa osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby; toto právo zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa konania dražby. Ústavný súd tak konštatoval, že neplatnosti dražby sa môže domáhať len dotknutá osoba, iba včas a iba v konaní o určení neplatnosti dražby. Ústavný súd ďalej konštatoval, že jeho úvaha nadväzuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a hoci nepredstavuje jediný možný výklad predmetných ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách a nadväzujúcich ustanovení vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku, ústavný súd ju už v inom skoršom konaní nepovažoval za arbitrárnu alebo za zjavne odporujúcu zmyslu a účelu ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, a teda ani za ústavne nekonformnú (III. ÚS 448/2010). Ústavný súd ďalej uviedol, že ak by aj mal ústavný súd prisvedčiť žalobcovi, ktorý bol v procesnom postavení sťažovateľa, jeho navrhovanému výkladu ustanovení zákona č. 527/2002 Z.z., nemalo by to žiadny význam pre ústavnú udržateľnosť záverov napadnutého rozsudku. Sťažovateľom namietané nedostatky dobrovoľnej dražby (nedostatky v doručovaní) a nesprávne posúdenie prekluzívnej lehoty, nemohli mať vplyv na napadnutý rozsudok, ktorý bol založený na úvahe, že posúdenie nedostatkov dražby musí byť uskutočnené v inom konaní, než je to, ktoré sťažovateľ, svojou žalobou vo veci samej, inicioval. Pripomenutie trojmesačnej lehoty na podanie návrhu na začatie konania o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nepredstavovalo dôvod žaloby žalobcu vo veci samej, ale iba vysvetlenie podmienok na iné konanie, v ktorom by mohla byť sporná otázka riešená. Ústavný súd ďalej konštatoval, že neúspech sťažovateľa - žalobcu vo veci samej, nemal pôvod v sťažovateľom uvádzaných nedostatkoch právnej úpravy zákona č. 527/2002 Z.z., ale v jeho vlastnej procesnej stratégii. Ústavný súd konštatoval, že Krajský súd v Bratislave nemal dôvod prerušiť napadnuté konanie podľa vtedy platného ustanovenia § 109 ods. 2 písm. b/ O.s.p., pretože sťažovateľom namietané ustanovenie zákona č. 527/2002 Z.z. nemohlo byť v tom konaní aplikované. Ústavný súd vyslovil názor, že interpretácia a aplikácia ustanovenia všeobecné záväzného právneho predpisu, ktorého vyslovenie nesúladu všeobecný súd uplatňuje v návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, musí zároveň v tomto postupe vytvárať právny základ pre jeho rozhodnutie v danej veci (PLUS 28/05). Ústavný súd ďalej konštatoval, že sťažovateľ prostriedok súdnej ochrany vo vzťahu k realizácii dražby mal, aj ho využil, ale návrh o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby vzal späť. Ku konaniu vedenému na Okresnom súde Bratislava I., sp.zn. 19 C 181/2009 súd prvej inštancie uviedol, že v tomto konaní súd prvej inštancie rozsudkom, potvrdeným odvolacím súdom, zamietol návrh žalobcu, ktorým sa žalobca domáhal určenia neplatnosti Zmluvy o vykonanie dražby zo dňa 25.1.2005, uzavretej medzi žalovaným v I. a II. rade, ktorí sú v procesnom postavení žalovaných aj v prejednávanej veci. Súd v uvedenom konaní konštatoval, že žalobca nemal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, v zmysle ustanovenia § 80 písm. c/ O.s.p. z dôvodu, že na strane žalobcu neexistovala akákoľvek právna neistota. Okresný súd Bratislava I. vo svojom rozsudku konštatoval, že žalobca inicioval konanie o neplatnosť dražby, čím využil svoje právo na ochranu svojho vlastníctva, avšak tento návrh zobral späť, v dôsledku čoho bolo konanie zastavené. Súd zhodne s Okresným súdom Bratislava IV. a Ústavným súdom Slovenskej republiky konštatoval, že otázkou neplatnosti dražby sa súd môže zaoberať len v konaní vedenom v zmysle ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. V tejto súvislosti Okresný súd Bratislava I. poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 272/2007. Okresný súd Bratislava I. konštatoval, že aj prípadné vyslovenie neplatnosti Zmluvy o vykonanie dražby by nemalo za následok nadobudnutie vlastníckeho práva k vydraženej nehnuteľnosti navrhovateľom (žalobcom v prejednávanej veci). Poukázal na ustanovenie § 21 ods. 2 zákona 527/2002 Z.z., v ktorom určenie prekluzívnej lehoty na podanie žaloby o neplatnosť dražby navodzuje stav právnej istoty pre dobromyseľného vlastníka vydraženej nehnuteľnosti. Správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie potvrdil odvolací súd, ktorý v závere svojho rozhodnutia jednoznačne konštatoval, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem v konaní o neplatnosť Zmluvy o vykonanie dražby zo dňa 25.1.2005. Jednoznačne konštatoval, že námietky vo vzťahu k neplatnosti Zmluvy o vykonanie dražby by boli právne významné len v konaní o určení neplatnosti dražby, vedenom na základe žaloby podľa ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. Odvolací súd preto posúdil ako nedôvodné námietky žalobcu, že žalovaný v prvom

rade (ktorý je žalovaným aj v prejednávanej veci) nebol záložným veriteľom nehnuteľnosti a že dražba bola vykonaná v neprítomnosti žalobcu a bez jeho vedomia, že písomnosti neboli žalobcovi doručené do vlastných rúk. Ako nedôvodnú na základe vyššie uvedených argumentov posúdil odvolací súd aj námietku žalobcu, týkajúcu sa nepremlčateľnosti vlastníckeho práva a že súd prvej inštancie, v zmysle Dohovoru, nemal prihliadnuť na trojmesačnú prekluzívnu lehotu. Odvolací súd taktiež jednoznačne konštatoval, že uvedenú lehotu možno posudzovať len v konaní o žalobe o určenie neplatnosti dražby. Ku konaniu vedenému na Okresnom súde Bratislava IV., sp.zn. 9 C 381/2001, v ktorom sa žalobca (v postavení žalobcu aj v konaní sp.zn. 9 C 381/2001) proti žalovaným (v postavení žalovaných aj v konaní sp.zn. 9 C 381/2001) domáhal určenia vlastníckeho práva, súd prvej inštancie uviedol, že súd žalobu ako nedôvodnú zamietol z dôvodu, že žalobca sa ochrany svojich vlastníckych práv nedomáhal v konaní o určenie neplatnosti dražby. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie úspechom žalovaných v predmetnom konaní.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, jeho výrokom, ktorým súd zamietol žalobu vo veci samej a výroku, ktorým rozhodol o trovách konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Vytýkal súdu prvej inštancie, že nevyhovel jeho návrhu na vykonanie dokazovania výsluchom svedka E. H., pripojením spisu Okresného súdu Bratislava I. sp.zn. 8 C 181/2009 a spisu Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. 22 C 331/2013. Zároveň vytýkal súdu prvej inštancie, že vyhlásil dokazovanie za skončené až na záver pojednávania dňa 11.10.2017, žalobcovi tak bola zmarená možnosť uplatniť prostriedok procesného útoku nesprávnym procesným postupom, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca ďalej dôvodil, že súd nevyhovel jeho návrhu na súdnu kontrolu dokumentov, pričom toto konanie žiadnym spôsobom v rozhodnutí nezdôvodnil, čím porušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces. V súvislosti s nevykonaním súdnej kontroly dokumentov žalobca uviedol, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a mal sa zaoberať novou dôkaznou situáciou, súvisiacou s trestnou činnosťou a neprihliadať na prekluzívnu 3-mesačnú lehotu. Žalobca v odvolaní uviedol, že každé nepravdivé tvrdenie je porušením osobnostných práv. Podľa žalobcu nepravdivé tvrdenie spočíva v návrhu na vykonanie dražby v bode 3 Vyhlásenie: Predmet dražby je možné dražiť. Prehlásenie o pravosti, sume a splatnosti pohľadávky, keďže platnosť úverovej zmluvy žalobca napadol v súdnom konaní a súd vyhlásil túto úverovú zmluvu za neplatnú. Žalobca poukázal aj na poradie záložných práv a v tej súvislosti vylúčený omyl v písaní, tvrdený žalovanými. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nemal prihliadať na prekluzívnu lehotu, ani na „názov žaloby“ a mal preskúmať podozrenie z podvodu, ako žalobca navrhoval v návrhu zo dňa 6.2.2017. V tejto súvislosti bol podľa žalobcu naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1, písm. f/ C.s.p., podľa ktorého súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže podľa odvolateľa navrhovateľ dražby nebol ani vlastníkom predmetu dražby ani záložným veriteľom. Navrhovateľ dražby úver postúpil na spoločnosť ADOLIA, spol. s r.o., a zároveň prebiehalo exekučné konanie podľa osobitných predpisov. Všetky uvedené tvrdenia by boli podľa odvolateľa preukázané, keby bol súd prvej inštancie vykonal súdnu kontrolu dokumentov. Odvolateľ v odvolaní opätovne vzniesol námietku zaujatosti sudkyne JUDr. Dany Káčerovej, a to z dôvodu, že rozhodovala v konaní proti žalovaným Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a Generálna prokuratúra Slovenskej republiky vo veci odmietnutia žalobcovho trestného oznámenia podaného v roku 2007, pričom žalobu zamietla. JUDr. Káčerová rozhodovala aj v konaní sp.zn. 10 C 84/2008 v žalobe o náhradu škody podľa zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v súvislosti s nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom, a podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv, odmietla vykonať dokazovanie a žalobu zamietla, je teda podľa žalobcu zaujatá. Zároveň poukázal na to, že každý má právo na spravodlivý súdny proces a na nestranný súd a že súd si nemôže vykladať zákony a dôkazy podľa ľubovôle. Navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v II. rade. Stotožnil sa s rozsudkom súdu prvej inštancie, je toho názoru, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami a náležite zistil skutkový stav. Poukázal na to, že žalobca ním tvrdené porušenie zákona o dobrovoľných dražbách

žiadnym spôsobom nekonkretizoval a ani ničím nepreukázal, vychádza len zo svojich domniek. Domnienky žalobca odvodzuje od rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.5.2014, sp.zn. 9 Sp 1/2014, ktorým rozhodoval o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci o odmietnutí poskytnutia právnej pomoci. Súd sa v predmetnom rozhodnutí zaoberal len otázkou nároku na poskytnutie právnej pomoci a s tým súvisiacou otázkou zjavnej bezúspešnosti uplatňovania práva, teda nie meritom veci. K námietkam procesného postupu súdu prvej inštancie zo strany žalobcu žalovaný v II. rade poukázal na to, že rozhodnutie súdu o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, je v plnej kompetencii zákonného sudcu. Súd nemusí vykonať všetky stranou navrhnuté dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde. V prípade, že by malo ísť o dôkazy, ktoré nemôžu smerovať k preukázaniu sporných skutočností alebo by sa týkali skutočností nerozhodných a právne bezvýznamných a tiež také, ktoré strana navrhla s úmyslom predĺžiť súdne konanie, súd nevykoná. Súd prvej inštancie nevyhovел návrhu žalobcu na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov [S.. K. N., zástupkyňa Slovenskej republiky pred ESLP v Štrasburgu; N.. S.. S. I., P., rektor Paneurópskej vysokej školy v Bratislave; A.. S.. W. N., vedúci katedry na Právnickej fakulte Trnavskej univerzity (alternatívne S. F., S. J., C. C.); A.. S.. S. A., A.. pôsobiaci na Právnickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici; A.. S.. C. H., A., sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a A.. S.. T. T., N.. pôsobiaci na Právnickej fakulte Univerzity Komenského]. Svedkovia mali byť vypočutí, aby poskytli súdu svoje právne názory na rôzne právne otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Ústavy Slovenskej republiky, Zákona o dobrovoľných dražbách či súdnych rozhodnutí, a to v kontexte prípadu dražby z roku 2005. Uvedené osoby nemajú žiadne poznatky o dotknutej dražbe, nemôžu vypovedať k veciam, ktoré vnímali svojimi zmyslami, nespĺňajú preto definíciu svedka. Súd svoje rozhodnutie o nevyhovení návrhu žalobcu na dokazovanie výsluchom uvedených svedkov náležite odôvodnil. K návrhu žalobcu na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov X.. J. K., S. D., V. I., D. I., S. K., K. D., S.. K. N., E. S., X.. K. W. a X.. J. K., žalovaný v II. rade uviedol, že z dôkazov založených v súdnom spise, ako aj pripojených súdnych spisov, vyplýva, že uvedené osoby sa nezúčastňovali úkonov, od ktorých žalobca odvodzuje údajnú neplatnosť dražby, ich výsluch je preto nedôvodný a nevhodný. K návrhu na vykonanie dokazovania výsluchom A. H. a K.. N. C. žalovaný v II. rade uviedol, že v priebehu konania sa viackrát písomne vyjadrili a obaja boli vypočutí v konaní o určenie neplatnosti zmluvy o vykonaní dražby vedenom na Okresnom súde Bratislava I., sp.zn. 19 C 181/2009, ich postoj k žalobcovým tvrdeniam je súdu, ako aj žalobcovi, známy. Podľa žalovaného v II. rade žalobca, návrhmi na výsluch takéhoto vysokého počtu svedkov, sleduje jediný zámer, a to predĺžovať súdny spor. Dôkazom toho je skutočnosť, že uvedených svedkov navrhol vypočuť po deviatich rokoch od podania žaloby, ako aj návrh na výsluch svedka E. H. na pojednávaní dňa 11.10.2017, ktorý návrh na vykonanie dokazovania súd prvej inštancie zamietol vzhľadom na už prezentovaný právny názor, ako aj z dôvodu hospodárnosti. Žalovaný v II. rade vo svojom vyjadrení poukázal na to, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana sporu mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Využívanie prostriedkov procesnej obrany alebo prostriedkov procesného útoku nemôže viesť k prieťahom v súdnom konaní, pretože práve sudcovská koncentrácia konania a zákonná koncentrácia konania má prispieť k rýchlemu konaniu a má zabrániť zdržiavaniu konania niektorou zo strán sporu. Postup súdu prvej inštancie pri zamietnutí návrhov žalobcu na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov bol preto správny. Za obštrukčný považoval žalovaný v II. rade návrh žalobcu na vykonanie chemickej expertízy listinných dokumentov s cieľom určiť presný deň ich vyhotovenia. Ide o dokumenty staré cca 12 rokov a stanovenie úplne presného dátumu ich vypracovania nie je so zreteľom na uplynutú dobu objektívne možné. Aj z tohto dôvodu súd prvej inštancie postupoval správne, keď zamietol návrh na vykonanie chemickej expertízy listinných dokumentov z dôvodu jeho neúčelnosti a nevhodnosti, poukazujúc na prezentovaný právny názor, na základe ktorého žalobu zamietol. K návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I., sp.zn. 17 C 52/2016, žalovaný v II. rade poukázal na to, že predmetom tohto konania je určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby uskutočnenej dňa 11.3.2005. Podľa vtedy účinného zákona o dobrovoľných dražbách, § 21 ods. 2, v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Toto právo zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa konania dražby. Žalobný návrh v konaní sp.zn. 17 C 52/2016 bol podaný v roku 2016, teda po uplynutí zákonnej prekluzívnej lehoty. K ďalším návrhom žalobcu na vykonanie dokazovania pripojením spisov Okresného súdu Bratislava I., sp.zn. 8 C 181/2009, Okresného súdu Bratislava IV., sp.zn. 22 C 331/2013, žalovaný v II. rade uviedol, že žalobca ničím neodôvodnil, z akého dôvodu sa domáha pripojenia uvedených súdnych spisov, aké skutočnosti pripojením týchto súdnych spisov

chcel preukázať, ani aký význam by takéto dokazovanie malo pre právne posúdenie tohto konkrétneho prípadu a následné meritórne rozhodnutie vo veci. Poukázal aj na to, že ani on ani žalovaný v I. rade nie sú stranami sporu v uvedených konaniach. Žalovaný v II. rade sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie konal v súlade s čl. 5 a 17 C.s.p., zohľadňujúc to, že skutočnosti, ktoré už boli právoplatne posúdené v iných súdnych konaniach, nemôžu byť ďalším konajúcim súdom prejudiciálne posudzované. V týchto konaniach bolo právoplatne judikované, že žalovaný v II. rade v procese dražby neporušil svoje zákonné povinnosti, preto nie je daný základný predpoklad pre žalobu na ochranu osobnosti, a to existencia porušenia povinnosti. Žalovaný v II. rade poukázal na to, že otázka neplatnosti zmluvy o vykonaní dražby z dôvodu jej rozporu so všeobecne záväznými právnymi predpismi bola právoplatne vyriešená v konaní Okresného súdu Bratislava I., sp.zn. 19 C 181/2009, v spojení s konaním Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 8 Co 151/2011, v ktorom súd žalobu zamietol. Odvolací súd v rozhodnutí vydanom v tomto konaní okrem iného uviedol, že „v tomto konaní, v ktorom sa navrhovateľ domáha určenia neplatnosti zmluvy o vykonaní dražby nemožno posudzovať a ani určovať platnosť, resp. neplatnosť dražby, ktoré určenie by malo vplyv na právne postavenie navrhovateľa; keď otázku platnosti dražby, tak ako správne uviedol aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, možno posudzovať len v osobitnom konaní začatom na návrh o určenie neplatnosti dražby podľa § 21 ods. 2 cit. zák. (ZDD).“ Pokiaľ ide o chybu v písaní v návrhu na vykonanie dražby žalovaný v II. rade poukázal na to, že uvedená otázka bola taktiež komplexne riešená v súdnom konaní Okresného súdu Bratislava I., sp.zn. 19 C 181/2009, v ktorom rozhodnutí súd konštatoval, že „omyl v označení čísla úveru v návrhu na vykonanie dražby nespôsobuje neplatnosť zmluvy o vykonaní dražby, v samotnej zmluve o vykonaní dražby je uvedené správne číslo úveru, samotný navrhovateľ má vedomosť o tom, pre akú pohľadávku bola dražba uskutočnená, čo vyplýva z jeho listu zo dňa 20.8.2007 adresovaného Exekútorскому úradu S.. S.“ Uvedené rozhodnutie bolo potvrdeného odvolacím súdom. V otázke neplatnosti prechodu vlastníckeho práva pre rozpor s dobrými mravmi žalovaný v II. rade opätovne poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 26.1.2011, sp.zn. 19 C 181/2009, v ktorom súd uviedol, že „neplatnosť zmluvy z dôvodu rozporu s dobrými mravmi je vylúčená s poukazom na ustanovenie § 853 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. K otázke neplatného doručovania poukázal žalovaný v II. rade na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 7 Co 127/2009, vydané v konaní o vydanie nehnuteľnosti, v ktorom odvolací súd konštatoval, že „je opodstatnený argument odporcu v 2. rade, že v prípade, že by navrhovateľ bol postupoval podľa zák. č. 500/2004 Z.z. o hlásení pobytu občanov, bolo by mu možné riadne doručiť všetky písomnosti týkajúce sa dobrovoľnej dražby a mohol by tak robiť opatrenia na ochranu svojho majetku.“ K hnutelným veciam, ktoré sa mali nachádzať v nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby, žalovaný v II. rade uviedol, že žalobcom tvrdené veci, prípadne cennosti, sa v nehnuteľnosti nenachádzali, nehnuteľnosť nebola uzamknutá, bola voľne prístupná tretím osobám, bola zdevastovaná. K uprednostneniu dobrovoľnej dražby pred exekúciou predajom nehnuteľnosti žalovaný v II. rade uviedol, že žalovaný v I. rade mal právo výberu, akým spôsobom sa bude domáhať uhradenia pohľadávky od žalobcu a neboli splnené podmienky na upustenie od dražby podľa § 19 ods. 1 písm. g/ zákona č. 527/2002 Z.z. K porušeniu povinnosti spísať zápisnicu o odovzdaní predmetu dražby žalovaný v II. rade uviedol, že predmetná zápisnica sa v jeho archíve nenachádza, keďže dražba bola vykonaná ešte v roku 2005. Po uhradení pohľadávok z výťažku dražby žiadne finančné prostriedky nezostali, žalovaný v II. rade preto namietol porušenie zákonnej povinnosti o odovzdaní výťažku dražby po uhradení nákladov dražby predchádzajúcemu vlastníkovi predmetu dražby (§ 32 zákona č. 527/2002 Z.z.). K tvrdeniu žalobcu, že súd prvej inštancie nevykonal súdnu kontrolu dokumentov, ktoré mali byť podľa názoru žalobcu kľúčovým dôkazom, žalovaný v II. rade uviedol, že z podania žalobcu nie je zrejmé, aký kľúčový dôkaz má na mysli. Podľa žalovaného v II. rade žalobca poukazoval na dva dokumenty a to oznámenie o dražbe a zápisnicu o vykonaní dražby. Žalovaný v II. rade zdôraznil, s poukazom na už ním namietanú skutočnosť, že všetky skutočnosti súvisiace s dražbou mohli byť posudzované výlučne v rámci súdneho konania o určenie neplatnosti dražby. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7 Cdo 34/2011, sp.zn. 2 Cdo 66/2008 a 5 Cdo 51/2009, ako aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 54/2013. K námietke zaujatosti voči sudkyňi JUDr. Dane Káčerovej žalovaný v II. rade uviedol, že nie je dôvodná, keďže podľa § 49 ods. 3 C.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti a práve tieto okolnosti sú dôvodom námietky zaujatosti uplatnenej žalobcom. Žalovaný v II. rade zároveň poukázal na to, že námietka zaujatosti sudkyne JUDr. Dany Káčerovej nebola žalobcom uplatnená včas, keď podľa § 53 ods. 1 C.s.p. námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti

súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Konanie je vedené takmer 10 rokov a žalobca mal po celý čas vedomosť, kto je zákonným sudcom. Žalovaný v II. rade uviedol, že súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaného dokazovania dospel k správne mu zisteniu skutkového stavu a následne merito veci správne posúdil aj z právneho hľadiska. Navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať žalovanému v II. rade náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný v I. rade sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného v II. rade k odvolaniu žalobcu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 M Cdo 20/2011 a jeho odôvodnenie, v ktorom sa uvádza: „Zákon č. 527/2002 Z.z. však neobsahuje žiadne podobné ustanovenia, z ktorých by sa dalo vyvodiť, že by mal v dobrovoľnej dražbe (dobromyseľný) vydražiteľ nadobúdať vlastnícke právo k predmetu dražby aj vtedy, ak navrhovateľ dražby nie je ani vlastníkom predmetu dražby, ani ním nie je ten, v čom mene navrhovateľ koná (napr. záložca pri dražbe v rámci výkonu záložného práva). Z uvedeného je zrejmé, že zo znenia samotného zákona č. 527/2002 Z.z. nemožno vyvodiť záver o tom, že by dobrovoľná dražba mala viesť k nadobudnutiu vlastníckeho práva aj od nevlastníka a teda, že by došlo k prelomeniu zásady „nemo plus iuris“. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. apríla 2011 sp.zn. III. ÚS 448/2010.“ Žalobca zároveň s vyjadrením doručil súdu na vedomie list zo dňa 22.3.2018 zaslaný Generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky.

6. Žalovaní v I. a II. rade sa k vyjadreniu žalobcu už nevyjadrili.

7. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 21. novembra 2018; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

8.1. Žalobca sa predmetným žalobným návrhom, po zastavení konania v časti o zaplatení náhrady škody vo výške 199.163,51 € uznesením zo dňa 28.3.2013, č.k. 10 C 87/2008-245, a pripustení zmeny petitu žaloby uznesením zo dňa 4.3.2015, č.k. 10 C 87/2008-449, domáha voči žalovanému v I. rade zaplatenia 45.000,- € a voči žalovanému v II. rade zaplatenia 45.000,- €, titulom nemajetkovej ujmy za porušenie jeho ľudských práv vykonaním dobrovoľnej dražby.

8.2. V danom spore vykonal súd prvej inštancie všetko navrhované dokazovanie, ktoré bolo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, ako aj na posúdenie opodstatnenosti tvrdení, ktoré uvádzali žalovaní na svoju obranu (§ 132 ods. 1, § 182 C.s.p.), zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 C.s.p. dospel k správny m skutkovým záverom, a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že v danej veci žalobca nepreukázal splnenie všetkých zákonom stanovených predpokladov pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej mu tvrdeným porušením jeho ľudských práv vykonaním dobrovoľnej dražby, pričom na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 11 a § 13 ods. 1), a svoje zistenia a závery, pre ktoré žalobe nevyhoveli, aj riadne odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania.

8.3. Žalobca sa nemajetkovej ujmy od žalovaných domáhal tvrdiac, že porušili jeho ľudské práva, zasiahli do jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti a to v súvislosti s vykonaním dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti, ktorej vlastníkom bol pôvodne žalobca, v jeho neprítomnosti, žalovaný v I. rade ako navrhovateľ dražby a žalovaný v II. rade ako realizátor dražby. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď v danej veci zisťoval základné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaných za nemajetkovú ujmu, spôsobenú zásahom žalovaných do osobnostných práv žalobcu.

8.4. Neoprávneným zásahom do práva na ochrana osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom do práva na ochrana osobnosti je konanie neoprávnené smerujúce proti osobnej a mravnej integrite fyzickej osoby, ktoré je objektívne spôsobilé nepriaznivo zasiahnuť niektorú zo zložiek osobnosti fyzickej osoby. Práva domáhať sa zadosťučinenia vo forme náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch má fyzická osoba za predpokladu, že zadosťučinenie upustením od neoprávnených zásahov, odstránením následkov, poskytnutím primeraného iného ako peňažného zadosťučinenia, nie je postačujúce najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo bola v značnej miere znížená jej vážnosť v spoločnosti.

8.5. Správne rozhodol súd prvej inštancie, keď po vykonanom dokazovaní konštatoval, že v konaní nebol preukázaný neoprávnený zásah do práv žalobcu, ani príčinná súvislosť medzi konaním žalovaných a ujmou žalobcu. Súd prvej inštancie dôvodil tým, že v súvislosti s dražbou nehnuteľnosti, ktorej pôvodným vlastníkom bol žalobca, tento inicioval niekoľko súdnych konaní, pričom ani v jednom z týchto konaní nebolo konštatované porušenie zákona č. 527/2002 Z.z. zo strany žalovaných, nedošlo tak k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu zo strany žalovaných. Neboli preto splnené zákonné podmienky pre priznanie nároku na nemajetkovú ujmu.

8.6. Žalobca sa v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I., sp.zn. 14 C 114/2006, domáhal určenia neplatnosti dražby podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z., žalobu zobral späť, v dôsledku čoho bolo konanie zastavené. V ďalších konaniach, iniciovaných žalobcom a súvisiacich s nehnuteľnosťou, ktorej bol pôvodne vlastníkom (na Okresnom súde Bratislava IV., sp.zn. 18 C 59/2007, o vydanie nehnuteľnosti, na Okresnom súde Bratislava I., sp.zn. 19 C 181/2009, o neplatnosť zmluvy na vykonanie dražby, na Okresnom súde Bratislava IV., sp.zn. 9 C 381/2001, o určenie vlastníckeho práva) bol žalobca neúspešný. Vo všetkých právoplatne skončených konaniach bolo konštatované, že otázkou neplatnosti dražby sa môže súd zaoberať len v konaní vedenom podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z., teda len v tomto konaní bolo možné ustáliť, či došlo, v súvislosti s realizáciou dražby dotknutých nehnuteľností, k porušeniu zákona č. 527/2002 Z.z., a teda k protiprávnemu konaniu žalovaných, ktoré by následne mohlo tvoriť základ zodpovednosti žalovaných za zásah do osobnostných práv žalobcu. Akékoľvek tvrdenia žalobcu o porušení zákona č. 527/2002 Z.z. zo strany žalovaných tak nemajú v tomto konaní právny základ.

8.7. K odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie nevyhovel jeho návrhu na vykonanie dokazovania výsluchom svedka E. H., ďalej pripojením spisu Okresného súdu Bratislava I. sp.zn. 8 C 181/2009 a spisu Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. 22 C 331/2013 odvolací súd uvádza, že súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je ani povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, bolo vždy vecou súdu (§ 120 ods. 1 O.s.p., § 185 ods. 1 C.s.p.), a nie strany sporu (viď uznesenia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 99/2011, 2 Cdo 141/2012, 3 Cdo 2012/2012, 4 Cdo 125/2012, 5 Cdo 251/2012, 6 Cdo 36/2011 a 7 Cdo 34/2011).

8.8. K odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené až na záver pojednávania dňa 11.10.2017, čím žalobcovi zmaril možnosť uplatniť prostriedok procesného útoku nesprávnym procesným postupom, odvolací súd uvádza, že zo zápisnice z pojednávania dňa 11.10.2007 je zrejme, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s ustanovením § 182 C.s.p., podľa ktorého ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené. Zo zápisnice z pojednávania rovnako vyplýva, že žalobca, potom čo súd prvej inštancie rozhodol o jeho návrhoch na vykonanie dokazovania, nemal už ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhov žalobcu na vykonanie dokazovania súd prvej inštancie aj náležite zdôvodnil v rozhodnutí vo veci samej.

8.9. K odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie nevykonala súdnu kontrolu dokumentov, odvolací súd uvádza nasledovné. Podľa obsahu odvolania má žalobca zrejme na mysli dokumenty, a to oznámenie o dražbe a notársku zápisnicu o vykonaní dražby. Čo má žalobca na mysli v súvislosti so súdnu kontrolou dokumentov, odvolaciemu súdu nie je známe, keďže ani Občiansky súdny poriadok ani Civilný sporový poriadok takéto termíny nepoznajú. Ak však išlo o návrh na vykonanie dokazovania uvedenými listinami, opäť ide o skutočnosti súvisiace s konaním o neplatnosť dražby a ako už uviedol súd prvej inštancie, odvolací súd, a ako bolo ustálené aj v iných konaniach, otázkou neplatnosti dražby sa môže súd zaoberať len v konaní vedenom podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z., ktoré konanie má svoje prísne formálne náležitosti a návrh na takéto konanie možno podať len v lehote troch mesiacov

od uskutočnenia dražby, ktorá lehota je lehotou prekluzívnou. Z rovnakého dôvodu sa odvolací súd nemôže stotožniť ani s odvolacou námietkou žalobcu, podľa ktorej súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keďže podľa odvolateľa navrhovateľ dražby nebol ani vlastníkom predmetu dražby ani záložným veriteľom.

8.10. K námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom v odvolaní voči sudkyňi súdu prvej inštancie JUDr. Dane Káčerovej odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 3 C.s.p., podľa ktorého ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. S poukazom na uvedené ustanovenie Civilného sporového poriadku odvolací súd na námietku zaujatosti uplatnenú žalobcom neprihliadol, keď vychádzajúc z obsahu námietky, táto sa výlučne týkala procesného postupu a rozhodovacej činnosti sudkyne.

8.11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súdu prvej inštancie nemožno vytkáť žiadne procesné pochybenie ani pochybenie pri skutkovom a právnom posúdení otázky vzniku nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť zásahom do jeho osobnostných práv v súvislosti s vykonaním dražby, pričom žalobca neuviedol ani vo svojom odvolaní žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odlišné právne posúdenie tejto otázky odvolacím súdom. Súd prvej inštancie sa v rámci predmetného konania vypořiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami uvádzanými v žalobe a po dôkladnej úvahe vydal svoje rozhodnutie v súlade s platnou právnou úpravou, pričom svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil.

8.12. Správne je aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým priznal žalovaným v I. a II. rade nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %, keďže obaja žalovaní mali v konaní plný úspech.

9. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. I, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaným v I. a II. rade, ktorí mali v odvolacom konaní plný úspech, priznáva náhradu trov odvolacieho konania každému v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
- (2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

- (1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
- (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

- (1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
- (2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
 - a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).